

tvojo ramo položili, ampak Te bo sam božji Sin pred vsemi svojimi angelji in svetniki pohvalil, rekoč: Blagor Tebi, zvesti hlapec, ker si bil v malem zvest, boš črez veliko postavljen! Pojdi v veselje svojega Gospoda! — Mat. 25, 21. Oni so mi pa odgovorili, bolj s pogledom, kakor z besedami: »Resnično, prijatelj, le delajmo, dokler je dan, zakaj hitro pride noč, ko nam delati ne bode moč«.

Mili darovi za družbo vednega čiščenja:

Podšreda 67 fl., Sv. Benedikt v slov. gor. 9 fl. 70 kr., Ptuj 4 fl. 96 kr., Selnica 12 fl., Sv. Marjeta na Pesnici 5 fl., Čadram 12 fl., Sv. Janž na Dravskem polju 20 fl.

Gospodarske stvari.

Nekaj o gnojenji in gnojilih.

(Dalje.)

Kakor toraj razvidimo, je naš mešani gnoj, katerega smo brez živine vkup spravili, več vreden, kakor pa čisto živinski. Se ve, da ga moramo pustiti tako dolgo ležati, da popolnoma razpade. Posebno saje, kakor tudi nekatere druge stvari bi včasih celo škodile, ako bi jih neposredno rastlinam dodali. V kupu pri vrenji se pa vse snovi premenijo kaj vgodno za rastlinsko brano. Za to pa moremo vse to na toliko široki, kakor visoki kup spraviti in za primerno vlažnost skrbeti. Najbolje je z gnojnicco polivati, vsled česar bo dobil gnoj še več hranilnih snovij, razun tega bode pa tudi hitreje razpadal, katero razpadanje je posledica vrveža. Pri tem se bode tudi nekoliko organskih snovij (med tem mogoče posebno pri neprimernem ravnanji, dušca) razgubilo, vsled česar se bode kup sicer nekoliko, mogoče za kacijh 30% zmanjšal, toda hasnive reči v sebi ohranil. S takim mešanim gnojem zamoremo pa najmanj dvakrat toliko pognojiti, dvakrat tolikim rastlinam vstreči, kakor pa z isto vtežno množjo živinskega gnoja. Se ve, da se ne bode gospodar pri zbiranju snovij za tak gnoj ravnal ravno po gorenjih vtežnih delih, vse eno je pa dobro, da si pojedine dodane snovi zapisuje, da zamore potem tudi brez kemika dobroto svojega mešanega gnoja ceniti. Zato smo pa tudi v našem primeru navedli jednako povsod po 1000 vtežnih delih, da zamore vsaki gnojilno vrednost enega odpadka proti družemu primerjati. Po dobroti dodamo od tega potem več ali manj vsaki trti, vsacemu drevesu, kakor nas v kratkem že sama skušnja nauči.

Opomniti moramo, da je treba tak mešani gnoj večkrat prekopavati, mešati in sicer ne samo, da se pojedine snovi bolje premešajo, temuč tudi, da vse snovi enakomerno razpadajo in da se plevelnih rastlin seme vniči. V sredini je najbolj toplo, toraj tudi razpadanje najjače, med tem, ko je od strani hladneje, toraj snovi jako slabo ali celo nič ne razpadajo. Ako ni nam tak gnoj dovolj močen, zamoremo ene ali druge snovi več dodati, da ga v pravo razmerje spravimo. Kolikor bolj močen je, kolikor več hranilnih snovij ima, tolikanj cenjeje nam bode delo gnojenja. V tem učnem slučaju, stala bi nas voznja ali nošnja v vinograd okoli polovico manj, kakor od živinskega gnoja, kajti potrebujemo ga samo polovico toliko za toliko rastlin, kakor od živinskega gnoja.

(Dalje prih.)

Bučelno satovje.

Kdor ima premične satnike v panju, lahko porabi prazno, snažno satovje in s tem prihrani bučelam veliko dela. Prazno satovje se mora v zaprtih posodah

žvepljati in skrbno hraniti, sicer ga molji hitro vgonobijo. Posebne previdnosti je treba, kedar dodajesh panju prazne sate, na to, da mu ne priložiš od molja okuženih. Molj je vosku velik sovražnik, vgonobil je že marsikateri panj, in ker se v pajčino zaprede ne morejo mu bučele do živega. Prazno satovje v panju ne puščaj nikoli prosto in žrela naj bodo vedno tako visoka, da le bučele lahko noter in ven letajo, sicer zlezejo tudi miši in neke velike veše v panj in delajo veliko škodo.

Prav lahko se hranijo in na satnike prilepijo s posebnim strojem napravljene voščene srednje stene, na katere bučele rade celice delajo, in kar je najboljše, morajo samo celice za delavke delati.

Čudno je pri bučelah to, da dostikrat tretjino in še več trotovih celic delajo, in znano je, da čem več je trotov, tem slabši bode panj in za vplemenjenje matice je le eden sam trot potreben. Če imaš prazno trotovo satovje, dolagaj ga le v času najboljše paše in nikoli novemu roju!

F. P—k.

Sejmovi. Dne 11. marcija v Mariboru. Dne 12. marcija pri Sv. Juriji na južni železnici, Sv. Lovrenci na Dravskem polju, v Selnici in v Slov. Gradci. Dne 15. marcija v Arveži. Dne 16. marcija v Imnem (za svinje.) Dne 17. marcija v Lembergu, v Podčetrtku in v Trbovljah. Dne 18. marcija pri Sv. Trojici v slov. gor. in v Poličanah (za svinje.)

Dopisi.

Z Ribnice. (Pogreb mladega Alojzija.) Milo se stori človeku, ko vidi lepo rožico v najlepšem cvetju pokošeno na travniku veneti. Srce mi trepeče, videti mladega golobčeka v krempljih jastreba preminiti. Ne-popisna je tuga dobrih starišev, če vidijo svojega ljubljence — malo dete — v velikem trpljenju umirati. Ali še več nego, krasno cvetko, mladega golobčeka ali drobne deteta, še več je ljubi Bog terjal od dobrih starišev, vrlih bratov in sestre Vetušekovih, ko jim je vzel ponos njih življenja in nado v starosti, mladega Lojzeka. Ker je mali deček v šoli izvrstno napredoval ter je po svojem bistrem umu in lepem vedenju že zgodaj kazal, da je za kaj višjega namenjen, kakor je trdo delo kmeta, pošljejo ga stariši v Maribor na realko, drugo leto pa ga vpišejo v učiteljsko pripravnišče. Tu je toliko napredoval, da bi bil že v dveh letih dosegel svoj cilj, ko ne bi bila božja previdnost sklenila drugače. Ko je o božiču prišel na počitnice domu, zbolel je naglo na hripi, katerej se je kmalo pridružila jetika in še več drugih boleznij, katere so po sedem tednov dolgem, hudem trpljenju ukončale naposled mlado bitje, starišem in rodbini v neizrekljivo žalost, nam v sočutno pomilovanje. Kako čutijo dobri ljudje žalost z otožnimi, kazal je pogreb dne 16. februvarija, ki se ga je udeležilo obilno ljudstva, pa še več bi ga bilo, ko bi se za gotovo vedelo povsod, da ga bojo iz Št. Lovrenske župnije pri nas pokopali. Ko so vlč. g. župnik v krasnem nagrobnem govoru ga primerjali z veličastnim njegovim patronom sv. Alojzijem, kakor morje neizmerna je bila žalost starišev in rodbine, nam pa je ta primera v veliko zaupanje. Potolazite se dobri stariši, bratje in sestre, obrišite solze si, prijatelji pokojnega, saj Lojzeka niste zgubili! Verujte, da ga je kot krasno cvetko, katere ne sme poškoditi hudobni svet, presadil ljubi Oče nebeški v boljši vrt, kjer mu ne bo več truda z učenjem, ne težav z bolečinami, kjer mu je že tako zgodaj v plačilo za vse to — večno veselje. Ko bo enkrat tudi Vam dotekla ura življenja in boste nastopili dolgo pot v večnost, zaupajte,

takrat Vam pride nasproti v lepej belej obleki Vaš Lojzek, za katerim sedaj toliko žalujete in takrat se Vam bojo za vselej spornile besede: Blagor žalostnim, ker potolaženi bodo!

Iz Slatine. (Županov »popravek«.) Gospod župan, da boste boljše zadeli pri kakem drugem »popravku«, hočem Vas vzeti danes nekoliko v svojo »šolo«. Tablico in kamenček tedaj v roke! Računite ne znate. Odštejte 7271 fl. 51 kr. od 7275 fl. 91 kr., kaj ne, da ste se zmotili v »popravku« za eden goldinar! Preveč ste plačali (?) in to iz svojega! Še en pogrešek, pa si ga sami iščite, tlake Vam ne bom delal. No, če z goldinarji in krajearji ne znate računati, kako Vam naj tisočake zaupamo? Tudi v zemljepisju ste slabi; vzamite mapo, pa poglejte, da sv. Križ ni samostojna občina, ampak Vaše občine. Slovnice se pa nikar ne lotiva, da bi se slovensčine učila, kajti bojim se, da bi me preveč spravili v nevoljo. Samo eno vprašanje še iz katekizma: poznate-li, gospod župan 8 božjo zapoved? Veste, med nama rečeno, Vi ste se v svojem »popravku« tolikokrat pregrešili zoper to zapoved, da še noben »Slov. Gospodar« v vseh 26 letih ni zapustil s tolikimi grehi obložen tiskarne, kakor zadnja številka. Pa kaj si hočete! Kdor pade v lužo, spravlja se iz nje, če je treba tudi po starih. Zdaj bova pa malo prereševala Vaš dopis. Vi ste ž njim le potrdili, kar smo mi dokazali v 7. štev. »Slov. Gosp.«, da namreč niste ne Vi, ne Slatinski gospodje varčni gospodarji; torej pri zdravi pameti biti ne more, kdor bi vas še volil. Tožbinah stroškov niso zakrivile samo druge občine, kakor trdite; tudi Slatinska je bila tožena, kjer ste Vi župan. Oprostite, da tu postanem malo siten in Vas vprašam: ali ni bilo v proračunski seji dne 30. oktobra 1888 odločenih 1600 fl. za Graško hranilnico, kateri pa neki niso zagledali Gradca? In mar ni Graška hranilnica, ki ni ničesar dobila, tožila vsled tega? In kako ste storili pri g. Fr. O? Več kakor tri leta Vas je čakal brez obresti za šolski dolg in ko je lani terjal, dali ste mu kaj surov odgovor; in glejte, zdaj bo treba plačati na nepotrebnih obrestih in tožbinah stroških okoli 50 fl. Kdo je tega kriv? Vrli gospodar! Kako je z Vašimi plačili v Graško hranilnico od 1. novembra 1887 do 5. majnika 1890, razvidimo iz tožbine razsodbe *) od 5. maja 1890, kjer beremo: »Tožene občine Brestovec . . . (sledí še 7 občin, med temi tudi Slatinska) . . . so obsojene plačati od izposojenih 8000 fl. ostalih 77097 fl. 17 kr. z obresti vred po 4½% od 1. novembra 1887 do dne, ko se bo plačalo; nadalje so obsojene plačati po 6% za zamujene obresti od deleža 320 fl., ki bi imel plačan biti 1. novembra 1887, in od naslednjih polletnih deležev v enakem znesku . . . Čudno, zakaj bi pa bili toženi, ko bi bili kaj plačali za ta čas? Omenjenih 600 fl. ste sicer plačali, pa za leto 1886 in sicer plačali tri leta prepozno, ko je hranilnica grozila s tožbo. Zakaj pa niste hitro leta 1886 poslali za to odločenega denarja v hranilnico? »Na drugih terjativah« niste izplačali 6675 fl. 91 kr. v tem poltretjem letu (od 1. 1887—1890), kakor trdite, ampak to so stroški osemih let od 1. 1882 do 1890, kakor ste sami spoznali v računu od dne 5. februarija 1891. Le bolj pošteno, gospod župan, sicer ste sami krivi, ako Vam kedaj nihče več ne verjame! Nam pa bodite hvaležni, da smo Vam to popravili, kajti kmetje so že debelo gledali, kako Vi gospodarite, da jim v poltretjem letu potrosite 6675 fl. — Občinske doklade povišali ste nam Vi in Vaši odborniki na 40%, oziroma 55%, ne deželni odbor. Mislite, da ne poznamo postav? Sicer pa je tudi Miglič našega mnenja, kakor piše v Graški nebodijetriba. (Konec prih.)

Iz Št. Lovrenca ob kor. žel. (Pust.) Kaj more biti, da so pri nas letos ta dan s tako svečanostjo obhajali? Marsikateri otrok sosednjih sol bo Št. Lovrenskim šolarjem zavidal, kajti ti imajo v ponedeljek in torek prosto, oni pa ne. Znabiti ima kr. šolski svet v Št. Lovrencu posebne pravice, o katerih drugi kr. šol. sveti še sanjariti ne smejo? Ali je pust izvanredni slučaj, pa samo za purgarje? Da, dragi starši, drugod je pust navadni šolski dan, v Št. Lovrencu pa velik praznik.

Od Sv. Lovrenca na kor. žel. (Zahvala.) Kmetsko bralno društvo je imelo dne 14. februarija svoj občni zbor z veselico v prostorih g. J. Kresnika v Puščavi; tu smo se prav dobro imeli in reči smemo, da je naša že skoraj onemogla čitalnica zopet oživela in se tako pomladila, da je veselje za vsakega pravega rodoljuba, gotovo tudi za vsakega, ki nas je počastil s svojim pohodom. Posebno se imamo zahvaliti gosp. dr. Rozini iz Celja, ki je imel o gospodarstvenih rečeh jako zanimiv in podučljiv govor. Radi se ga bomo vedro spominjali; na občno željo priporočamo se in prosimo tudi, ako mogoče, drugokrat! Hvala lepa g. drd. Glažerju, ki nam je pripeljal tako izvrstnega govornika s svojim častnim pohodom seboj. Hvala pa tudi vrlim pevcem, gg. Šacu, učitelju pri sv. Lovrenca, Šilhanu itd. in drugim iz Ruš, ki ste nas s svojim milim petjem tako razveseljevali, da smo zabili na zemljo, ter mislili, da smo že v svoji najveselejši prihodnji domovini. Živili! Hvala č. g. J. Kralju, župniku v Puščavi, za lepo primerno besedo v zahvalo taistim, ki so nas z daljnjim potom, z govorom, petjem počastili. Posebno se imamo zahvaliti tudi pravim korenjakom vrlim Rušancem, ki so nas v tako obilnem številu obiskali. Kakor je razvidno iz vsega tega, vsak častiti bralec bode lahko spoznal, da je bila takrat naša čitalnica veličastno obiskana, kakor tudi, da se je vse v najlepšem redu vršilo. Ljudij je bilo, da se je vse trlo in vse židane volje; to je veselje pa tudi čast za vsakega, ki se zaveda našega milega naroda.

Od sv. Bolfanka v Ljutomerskih goricah. (Smrtna kosa.) Koncem novembra bila je tukaj pokopana udova Katarina Zadravčeva. Blaga pokojnica je imela dva moža in z vsakim četvero otrok, izmed katerih je bil sin iz prvega zakona, Alojzij Pevec, duhovnik in je že leta 1885 umrl kot župnik na Višnici na Hrvaškem. Katarina je bila polhlevna, bogaboječa žena, večkrat je zahajala na leto k spovedi, rada je tudi hodila na božje pote, še lansko leto je hodila na božjo pot na Bistrico in od ondod na Višnico, kjer je zadnjikrat dolgo molilo na grobu svojega nepozabnega sina. Kako so vrlo pokojnico spoštovali tukajšnji okoličani, dokazal je sijajen sprevod. Na pokopališču se domači gospod župnik vzeli od nje lepo slovo in nam prisotnikom med ostalim povedali, da je nekaj dnij pred smrtjo prišla k njim, plačala sv. mašo za svoja pokojna moža Tomaža Pevca in Andraža Zadravca, ter je zelela, naj bi se božja služba opravila na dan sv. Tomaža, h kateri bi sama rada prišla, toda Bog je inace obrnil, baš istega dne večer jo je k sebi poklical. Uzorni ženi in vrli materi blag spomin! F.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Za delavce, ki so na Dunaji brez dela in zato tudi brez jela, nabralo se je pri 170.000 gld., vendar pa še ne zadostuje svota, da-si ni mala, za vse. Med njimi pa je tudi tacihi veliko, katerim diši pač jelo, ne pa delo. Le-ti so tudi sedaj največji kričaci. — Da

*) To razsodbo imamo v rokah.